

Guide till beräkning av stödberättigande lönekostnader i projekt inom utlysningen ”Kompetenscentrum för ett hållbart energisystem”

Inledning

I Energimyndighetens allmänna villkor för stöd (§§ 3.1 och 3.2) anges vilka krav som gäller för att en lönekostnad ska vara stödberättigande. Här förtydligas hur ni som projektpart ska beräkna och redovisa lönekostnader i projekt som Energimyndigheten stödjer inom ramen för utlysningen ”Kompetenscentrum för ett hållbart energisystem” (dnr. 2020-020480).

Allmänna krav

För att lönekostnader ska vara stödberättigande, ska de vara faktiska och endast avse den tid som lagts ner i projektet. Lönekostnaderna får inte vara en uppskattning eller en schablon, utan kostnaden ska ha uppkommit, vilket betyder att lön ska ha utbetalats och bokförts som lönekostnad.

Med lönekostnad menas bruttolön och faktisk lönebikostnad. Med lönebikostnad avses sociala avgifter enligt lag, avtalsenliga pensionsavsättningar, avtalsenliga försäkringar och avgifter samt semesterersättning.

Eftersom endast faktiska lönekostnader är stödberättigande, omfattas inte situationer där man inte alls tar ut någon lön eller liknande situationer som inte medför en faktisk kostnad. Om en person som arbetar i projektet inte tar ut någon lön, finns ingen faktisk lönekostnad som kan återfinnas i bokföringen. Därmed finns inte heller någon stödberättigande kostnad att ta upp som underlag för beräkning av stöd.

Eftersom en kostnad också ska kunna revideras för att anses som stödberättigande, krävs att projektpart kan visa den tid som nedlagts i projektet. Det förutsätter att det finns någon form av tidsredovisning. Tidsredovisningen behöver inte bifogas rapporteringen annat än på Energimyndighetens begäran, men den ska finnas att tillgå på förfrågan eller vid ett granskningsbesök. Alla projektparters bidrag och kostnader ska redovisas till Energimyndigheten i den årliga ekonomiska redovisningen, i bilaga till Energimyndighetens redovisningsblankett.

Tak för lönekostnader

Projektpart som är **universitet** eller **högskolor** kan få stöd för lönekostnader enligt den fullkostnadsprincip som de tillämpar.

För **övriga projektparter** (som inte är universitet eller högskolor) gäller att de totala stödberättigande lönekostnaderna hos projektpart kan **högst** uppgå till en **genomsnittlig kostnad om 800 kr per timme**. Detta är inte en schablon som kan användas, och det innebär inte heller att kravet på att en kostnad ska vara faktisk frångås. Det är fortfarande **faktiska** kostnader som gäller, vilket betyder att om de faktiska personalkostnaderna är högre än 800 kr per timme, är högst 800 kr stödberättigande. Det betyder även att om de faktiska kostnaderna understiger 800 kr per timme, ska de lägre faktiska kostnaderna tas upp.

Genomsnittlig kostnad betyder att om en projektpart har flera anställda med olika lönenivåer som arbetar i projektet, får den genomsnittliga personalkostnaden uppgå till högst 800 kr per timme för att vara stödberättigande. Detta är inte en schablon.

Eftersom en kostnad ska vara faktiskt för att vara stödberättigande, ska beräkningen göras utifrån de totala faktiska lönekostnaderna delat med totalt antal timmar nedlagda i projektet. Om resultatet vid den beräkningen överstiger 800 kr per timme, ska lönekostnaderna vid redovisningen till Energimyndigheten reduceras, se nedanstående exempel:

Exempel 1

Person	Timkostnad	Timmar	Total kostnad
A	1 500	100	150 000
B	1 000	50	50 000
C	750	200	150 000
D	500	500	250 000
Total		850	600 000

Genomsnittlig timkostnad: $600\,000/850 = 706$ vilket är mindre än 800. Här kan därmed den verkliga lönekostnaden, 600 000 redovisas som stödberättigande lönekostnad.

Exempel 2

Person	Timkostnad	Timmar	Total kostnad
A	1 500	200	300 000
B	1 000	150	150 000
C	750	200	150 000
D	500	500	250 000
Total		1 050	850 000

Genomsnittlig timkostnad: $850\,000/1050 = 810$ vilket är mer än 800. Här får stödberättigande lönekostnad högst uppgå till 840 000 (1050×800).